

[Socialministeren.]

husker meget fejl, er Grunden den ganske simple, at der for kort Tid siden skulde fremsættes en Række Lovforslag i Forbindelse med de sønderjyske Love, og man drøftede da i Ministermødet, om der ikke var nogle af disse Forslag, som man kunde fremsætte i Landstinget, fordi de var af underordnet Betydning, og derunder hørte saa Lovforslaget om Revision af Sterilisationsloven. Da dette Lovforslag kun gik ud paa at udskyde Revisionen, og da man ikke godt kunde tænke sig, at nogen vilde modsætte sig dette — thi hvad skulde sættes i Stedet, naar Ministeriet ikke havde udarbejdet noget Forslag? —, mente man, at det var en Opgave, man turde betro Landstinget at behandle først.

Den ærede Ordfører for de Konservative sagde i Forbindelse med sin Omtale af Sindssyge- og Aandsvageanstaltningernes Ledelse, at det foreliggende Lovforslag skyldtes, at Lederne af Aandsvageanstaltningerne var mere energiske end Lederne af Sindssygeanstaltningerne. Jeg har ikke noget imod, da de sorterer under mig, at udnævne dem til mere energiske end Lederne af Sindssygehospitalet, der sorterer under Indenrigsministeren, men paa den anden Side tror jeg, at man maa søge længere tilbage for at finde Aarsagen til dette Lovforslags Fremsættelse; thi jeg har lige siden 1919, da jeg skrev „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ og beskæftigede mig med racehygiejniske Problemer, i al Stilhed arbejdet for, at man skulde naa til en Lovgivning af denne Art. Men man kunde ikke naa dertil, før man havde det ydre Apparat i Orden, og dette Apparat har man først faaet i Orden ved Socialreformens Vedtagelse gennem det deri foreslaaede Indberetningssystem. Men i samme Øjeblik, jeg havde dette Apparat, har jeg ogsaa arbejdet paa at faa draget de aandsvage ud fra Justitsministeriets Sterilisationslov, og ved Hjælp af min ærede Kollegas Imødekommenhed er dette altsaa naaet. Nu staar der kun tilbage til Rigsdagen hurtigst muligt at lade den nye Ordning træde ud i Livet.

Den ærede Ordfører for de Konservative kom derefter ind paa en meget interessant Redegørelse for, i hvilken Udstræk-

ning man burde erstatte Naturens Visdom med Menneskevisdom. Naturens Visdom bestod efter de fremdragne Eksempler i, at Folk døde hurtigere af Sult, Nød eller anden Elendighed, og Menneskevisdom gaar i dette Tilfælde ud paa at forhindre, at *de* overhovedet kommer til Verden, der i øvrigt fra Naturens Side var bestemt til at dø af Sult, Nød eller anden Elendighed. Jeg foretrækker altsaa paa dette indskrænkede Omraade Menneskevisdom fremfor Naturens Visdom.

Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, i, at man bør diskutere, om 18 Aars Grænsen for Kvinders Vedkommende ikke er for høj. Jeg nævnte det ogsaa i Fremsættelsestalen. Det er rigtigt, at det er et Par meget vanskelige Aar fra 15—16 Aars Alderen til 18 Aars Alderen for en lang Række af disse unge aandsvage Kvinder, og hvis det ikke i øvrigt — hvad jeg ikke tror, men ikke er fuldkommen videnskabelig sikker paa — medfører nogen Art af Ulemper for disse unge Mennesker at blive steriliseret i en ganske ung Alder, vil jeg gerne gaa med til, at Grænsen blev sat noget ned; men dette Spørgsmaal kan man undersøge i Udvalget ved at spørge de særlig sagkyndige.

Jeg har endelig kun en Tak til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), der talte for Det radikale Parti, for hans anbefaling. Med Hensyn til det særlige Spørgsmaal, han rejste, om der ikke i Loven burde skelnes mellem de arveligt belastede aandsvage og andre aandsvage, maa jeg tilstaa, at min Viden ikke slaar til. Ogsaa dette Spørgsmaal maa jeg anmode om, at man vil forelægge Videnskaben. I alt det, jeg har læst om det Problem, mindes jeg ikke at have set den Sondring stillet op, men jeg kan teoretisk ikke modsige, at der kan være en Sondring; det er arvelige Anlæg, man vil til Livs, men den Hjernebeskadigelse, der er fremkommet efter Fødselen, kan ikke formodes at medføre Defekter for Afkommet. For saa vidt er Sondringen teoretisk rigtig; om det har stor praktisk Betydning, ved jeg ikke, men jeg beder om, at man ogsaa tager dette saglige Spørgsmaal op i Udvalget, hvis Arbejde jeg af naturlige Grunde tør anmode om maa blive fremskyndet saa meget som muligt.